

Beshalach Bet

[Exodus]

(16)9: Moshe said to Aharon, "Tell all the congregation of the children of Yisrael, 'Come near before the LORD, for He has heard your murmurings.

10: It happened, as Aharon spoke to the whole congregation of the children of Yisrael, that they looked toward the wilderness, and behold, the glory of the LORD appeared in the cloud.

11: The LORD spoke to Moshe, saying, 12: "I have heard the murmurings of the children of Yisrael. Speak to them, saying, 'At evening you shall eat meat, and in the morning you shall have your fill of bread: and you shall know that I am the LORD your God.

13: It happened at evening that quail came up and covered the camp; and in the morning the dew lay around the camp.

14: When the dew that lay had gone, behold, on the surface of the wilderness was a small round thing, small as the hoar-frost on the ground.

15: When the children of Yisrael saw it, they said one to another, "What is it?" For they didn't know what it was. Moshe said to them, "It is the bread which the LORD has given you to eat.

16: This is the thing which the LORD has commanded: Gather of it everyone according to his eating; an omer a head, according to the number of your persons, shall you take it, every man for those who are in his tent.

17: The children of Yisrael did so, and gathered some more, some less.

18: When they measured it with an omer, he who gathered much had nothing over, and he who gathered little had no less. They gathered every man according to his eating. 19: Moshe said to them, "Let no one leave of it until the morning.

20: Notwithstanding they didn't listen to Moshe, but some of them left of it until the morning, and it bred worms, and became foul: and Moshe was angry with them.

21: They gathered it morning by morning, everyone according to his eating. When the sun grew hot, it melted.

וַיֹּאמֶר (16)9

מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כַדְבָּר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בַעֲנָן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעֲרִבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ-לָחֶם וַיִּדְעוּתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְעֶרְבַי וַתַּעַל הַשֶּׁלֶו וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הִיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחֻסָּפֵס דָּק כַּכֹּפֶר עַל-הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הַיּוֹם כִּי לֹא יָדָעוּ מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּף מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפָנָיו אֶכְלוּ עֹמֶר לְגִלְגָּלֹת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֹהֶלוֹ תִקְחוּ:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמְרִבָּה וְהַמְּמָעִיט:

וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמְרִבָּה וְהַמְּמָעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפָנָיו אֶכְלוּ לְקָטֹף: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

אִישׁ אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר: וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּתְרוּ אַנְשֵׁים מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר

22:It happened that on the sixth day they gathered twice as much bread, two omers for each one, and all the chiefs of the congregation came and told Moshe.

23:He said to them, "This is that which the LORD has spoken, 'Tomorrow is a solemn rest, a holy Sabbath to the LORD. Bake that which you want to bake, and boil that which you want to boil; and all that remains over lay up for yourselves to be kept until the morning.

24:They laid it up until the morning, as Moshe asked, and it didn't become foul, neither was there any worm in it.

25:Moshe said, "Eat that today, for today is a Sabbath to the LORD. Today you shall not find it in the field.

26:Six days you shall gather it, but on the seventh is the Sabbath. In it there shall be none.

אִישׁ כֶּפִי אָכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָ: **וַיְהִי** | בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לְקִטּוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ
כָּל־נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: **וַיֹּאמֶר** אֲלֵהֶם הוּא
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבֹתוֹן שְׁבֹת־קֹדֶשׁ לִיהוֹה מִחַר
אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אָפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תְּבַשְׂלוּ בַשֶּׁלוֹ
וְאֶת כָּל־הָעֵדָף הַנִּיחֹו לָכֶם לְמִשְׁמַרְת עַד־הַבֶּקֶר:
וַיִּנְיַחוּ **אֹתוֹ** עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
הָבֵאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה בּוֹ: **וַיֹּאמֶר** מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ
הַיּוֹם כִּי־שֹׁבֵת הַיּוֹם לִיהוֹה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ
בַשָּׂדֶה: **וַיִּשְׁתּוּ** **יָמִים** תְּלָקְטָהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֹׁבֵת
לֹא יִהְיֶה־בּוֹ:

Beshalach Bet

[Exodus]

(16)9: Moshe said to Aharon, "Tell all the congregation of the children of Yisrael, 'Come near before the LORD, for He has heard your murmurings.

וַיֹּאמֶר (16)9: מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כִּדְבַר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיָּפְנוּ וַהֲנִה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בְּעַנָּן:

10: It happened, as Aharon spoke to the whole congregation of the children of Yisrael, that they looked toward the wilderness, and behold, the glory of the LORD appeared in the cloud.

11: The LORD spoke to Moshe, saying, 12: "I have heard the murmurings of the children of Yisrael. Speak to them, saying, 'At evening you shall eat meat, and in the morning you shall have your fill of bread: and you shall know that I am the LORD your God.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרִבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְעֶרְבַּ וַתַּעַל הַשִּׁלּוֹ וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחֲנֶה:

13: It happened at evening that quail came up and covered the camp; and in the morning the dew lay around the camp.

14: When the dew that lay had gone, behold, on the surface of the wilderness was a small round thing, small as the hoar-frost on the ground.

וּבִבְקָר הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטֵּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֵּל וַהֲנִה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחֹסֶפֶס דָּק כַּכֹּפֶר עַל-הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הַיּוֹם כִּי לֹא יָדְעוּ מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

15: When the children of Yisrael saw it, they said one to another, "What is it?" For they didn't know what it was. Moshe said to them, "It is the bread which the LORD has given you to eat.

16: This is the thing which the LORD has commanded: Gather of it everyone according to his eating; an omer a head, according to the number of your persons, shall you take it, every man for those who are in his tent.

הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָקֶטְו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ עֹמֶר לְגִלְגָּלַת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֹהֶלוֹ תִקְחוּ:

17: The children of Yisrael did so, and gathered some more, some less.

18: When they measured it with an omer, he who gathered much had nothing over, and he who gathered little had no less. They gathered every man according to his eating. 19: Moshe said to them, "Let no one leave of it until the morning.

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמְרִבָּה וְהַמְמַעֵיט: וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמְרִבָּה וְהַמְמַעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי-אֹכְלוֹ לָקֶטְו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר: וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּתְרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

20: Notwithstanding they didn't listen to Moshe, but some of them left of it until the morning, and it bred worms, and became foul: and Moshe was angry with them.

וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

21: They gathered it morning by morning, everyone according to his eating. When the sun grew hot, it melted.

22:It happened that on the sixth day they gathered twice as much bread, two omers for each one, and all the chiefs of the congregation came and told Moshe.

23:He said to them, "This is that which the LORD has spoken, 'Tomorrow is a solemn rest, a holy Sabbath to the LORD. Bake that which you want to bake, and boil that which you want to boil; and all that remains over lay up for yourselves to be kept until the morning.

24:They laid it up until the morning, as Moshe asked, and it didn't become foul, neither was there any worm in it.

25:Moshe said, "Eat that today, for today is a Sabbath to the LORD. Today you shall not find it in the field.

26:Six days you shall gather it, but on the seventh is the Sabbath. In it there shall be none.

אִישׁ כֶּפֶי אֹכְלוֹ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָה: וַיְהִי | בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לָקְטוּ לָחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ
כָּל־נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שִׁבְתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לִיהוּה מָחָר
אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אָפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ
וְאֵת כָּל־הָעֵדָף הַנִּיחֹ לָכֶם לְמִשְׁמַרְת עַד־הַבֶּקֶר:
וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
הִבָּאִישׁ וְרָמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ
הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוּה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ
בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
לֹא יִהְיֶה־בוֹ:

וַיֹּאמֶר⁹⁽¹⁶⁾

מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עַדְתִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִנְתֵיכֶם׃ וַיְהִי כַּדְבָר
 אֱהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְתִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
 וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בַּעֲנָן׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃¹² שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלִוּנֹתֶיךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ
 בָשָׂר וּבַבֶּקָר תִּשְׁבְּעוּ־לָחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃¹³ וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחְנֶה
 וּבַבֶּקָר הִיָּתָה שְׂכַבַת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחְנֶה׃¹⁴ וַתַּעַל
 שְׂכַבַת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מְחֹסֶפֶס דֶּק
 כַּכֹּפֶר עַל־הָאָרֶץ׃¹⁵ וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
 אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מֵה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
 הוּא הִלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה׃¹⁶ זֶה הַדְּבָר
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר

לְגִלְגָּלֹת מִסֵּפֶר נִפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאֵלָיו תִּקְחוּ:

¹⁷וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֵּה וְהַמִּמְעִיט:

¹⁸וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמִּמְעִיט לֹא

הַחֲסִיר אִישׁ לְפִי־אֲכָלוֹ לִקְטוּ: וַיֹּאמֶר ¹⁹מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בִּקֹּר: ²⁰וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה

וַיֹּתְרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקֹּר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ

וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: ²¹וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבִּקֹּר

אִישׁ כְּפִי אֲכָלוֹ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס: וַיְהִי ²²בַּיּוֹם

הַשְּׁנַי לִקְטוּ לֶחֶם מִשְּׁנֵה שְׁנַי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיִּבְאוּ

כָּל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: ²³וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחַר

אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוֹ בִשְׁלוֹ

וְאֶת כָּל־הָעֵדָף הֵנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבִּקֹּר:

מִפְסֵד ²⁴וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד־הַבִּקֹּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא

הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ: ²⁵וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ

הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ

בְּשַׁלַּח בֵּת: שֵׁשֶׁת^{.26} יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
לֹא יִהְיֶה רֶבּוּ:

ויאמר

משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלגתיכם ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפגו אל המדבר והגה כבוד יהוה גראה בעגן וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלוגת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחזם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב ותעל השכלו ותכס את המזנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למזנה ותעל שכבת הטל והגה על פני המדבר דק מזוספס דק ככפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר

לִגְלַגְלֹת מִסֵּפֶר גַּפְשֵׁיתִיכֶם אִישׁ לְאִשׁוֹ בְּאֲהָלוֹ תִקְחוּ
וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמְרֵבָה וְהַמְמַעֵיט
וַיִּמְדוּ בַעֲמַר וְלֹא הָעֵדִיף הַמְרֵבָה וְהַמְמַעֵיט לֹא
הִזְזִיר אִישׁ כֹּפִי אֲכָלוּ לִקְטוּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וְלֹא שָׁמְעוּ אֵל מֹשֶׁה
וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וַיִּרְם תּוֹכְעִים וַיִּבְאֵשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
אִישׁ כֹּפִי אֲכָלוּ וְזֶם הִשְׁמֵשׁ וְזָמַס וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לִקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֲמַר לְאֲזוֹד וַיִּבְאוּ
כֹל גְּשִׁיאי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא
אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה שְׁבַתוֹן שְׁבַת קָדֵשׁ לִיהוָה מִזֶּרֶם
אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אֶפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ
וְאֵת כֹּל הָעֵדָף הַזֵּיזוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר
וַיִּזְיִזוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיֵּתָה בּוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ
הַיּוֹם כִּי שְׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ

בַּעֲדָה עֲשֹׂת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי עֹבֶת
לֹא יִהְיֶה בּוֹ